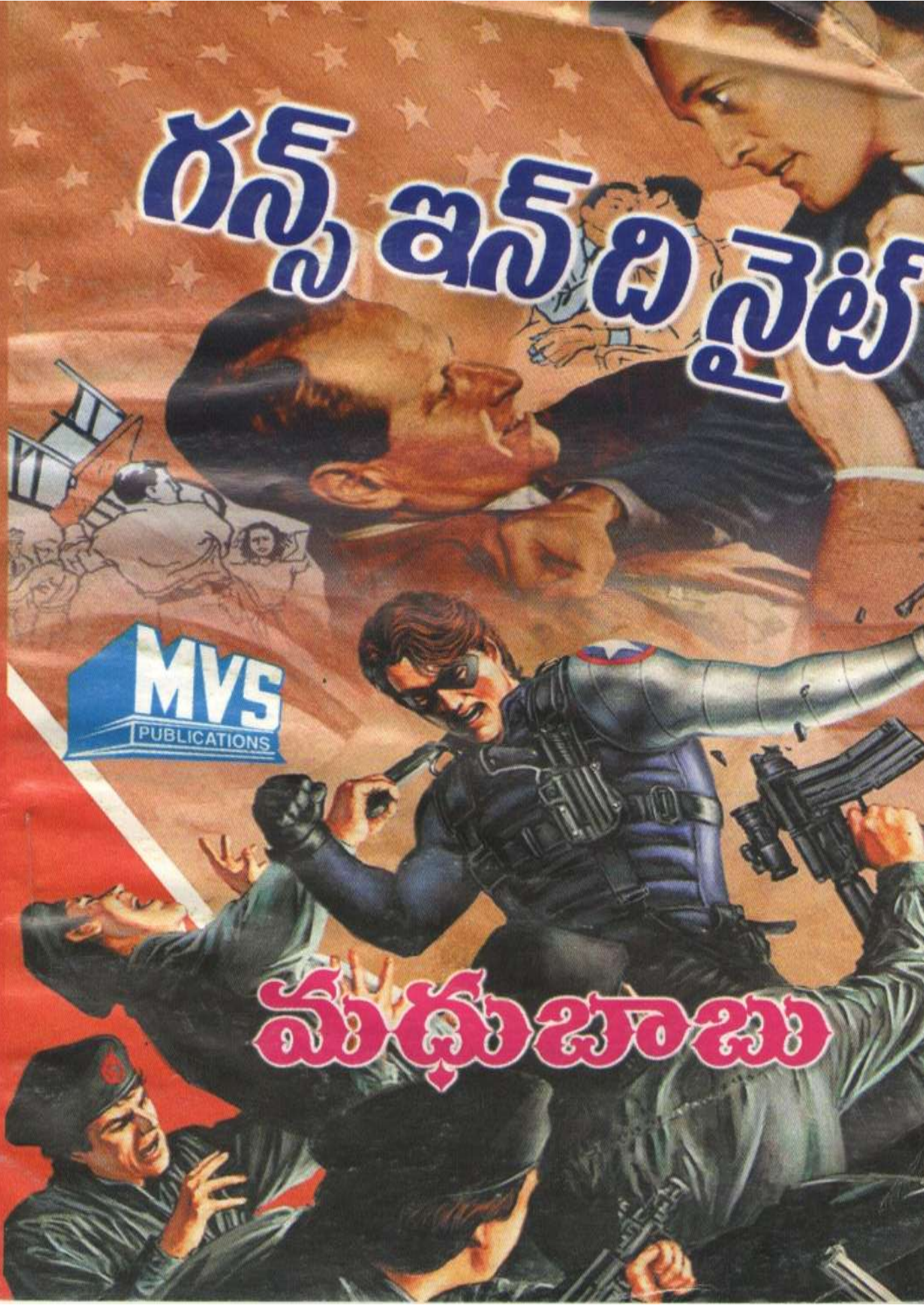

రన్ ఇన్ ది నైట్

MVS
PUBLICATIONS

మధుబాబు

గన్స్ ఇన్ ది నైట్

(ఎ పాడో ప్రి త్రిల్లర్)

రచన

మధుబాబు

© Author
© Madhu Baabu
This digital book is published by -

కినిగె డిజిటల్ టెక్నాలజీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.

సర్వ హక్కులూ రక్షించబడ్డాయి.

All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the author. Violators risk criminal prosecution, imprisonment and or severe penalties.

గన్స్ ఇన్ ది నైట్

ఖాఖాన్ బంగ్లాను చుట్టు ముట్టాయి కొండల మీది నుంచి క్రీందికి వచ్చిన చల్లటి పిల్లగాలి తెరలు. వాటికి స్వాగతం యిస్తున్నట్లు మృదువైన శబ్దాలు చేస్తూ, అల్లల్లాడాయి బంగ్లా కిటికీలకు తగిలించి వున్న సిల్కు తెరలు.

పడక గది దగ్గర నిలబడి చూస్తున్న ఖాఖాన్, గుండెల నిండుగా ఆ గాలిని పీల్చుకొని తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

మూడు మంచాలు వేసి వున్నాయి ఆ గదిలో. ఒక దాని మీద అతని భార్య సూసీ నిద్రిస్తున్నది. ఐదు సంవత్సరాల వయస్సున్న అతని కుమార్తెలులూ తల్లిని కౌగిలించుకొని గాఢ నిద్రపోతున్నది.

రెండవ మంచం మీద వున్నాడు ఎనిమిది సంవత్సరాల టెమూ. మూడవ మంచం ఖాఖాన్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నది.

బంగ్లా అంతా చీమ చిటుక్కుమన్నా పెద్దగా వినిపించేటంత నిశబ్దంతో నిండివుంది. రాత్రి పన్నెండు గంటలదాకా పాటలు, పద్యాలతో కాలక్షేపం చేసే సేవకులకు ఆ రోజు శలవు రోజు. అందరూ కట్ట కట్టుకొని ప్రక్క గ్రామంలో నడుస్తున్న నాటకాన్ని చూడటానికి పోయారు. తెల్లగా తెల్లవారితే గాని తిరిగిరారు.

కిటికీలోంటి కనిపిస్తున్న సెలెంగా నదిని చూసి మరోసారి ఆనందంగా తలవూపాడు ఖాఖాన్. ఎప్పుడూ వరదలు వెల్లువలతో నిండి వుండే ఆ నదీమతల్లి ఆ సంవత్సరం మంగోలియా ప్రజల మీద జాలి చూపించింది.

బ్రహ్మాండంగా పండాలు పంటలు. బీటలు వారిన మైదానాలన్నీ పచ్చికతో నిండిపోయాయి. చిక్కీ శల్యావస్థకు చేరుకున్న పశువులన్నీ కండపట్టి బాగుపడ్డాయి.

సెలెంగా నది చేస్తున్న మృదుమధుర శబ్దాలు అస్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి. ఖాఖాన్ చెవులకు. ఉన్నట్లుండి అవి వినిపించకుండా పోయాయి.

వాటిని మించిన శబ్దాలు మరికొన్ని ఖాఖాన్ కర్ణేంద్రియాలను చేరుకున్నాయి.

ప్రకృతి సౌందర్యాలను చూసి పరవశించి పోతున్న ఖాఖాన్ వులిక్కిపడి కిటికీకి దగ్గరగా వెళ్ళాడు.

పాతిక అశ్వాలు నదిని దాటి అతని బంగ్లా వైవే వస్తున్నాయి. వాటిని అధిరోహించి వున్న దృఢకాయుల ముఖాలు సరిగ్గా కనిపించడం లేదు.

కనులు చిట్లించుకొని చూశాడు ఖాఖాన్. బంగ్లా యింకో రెండు ఫర్లాంగుల దూరం వున్నదనగా, అశ్వాలను ఆపి క్రిందికి దూకారు వారందరూ. ఇద్దరు వ్యక్తులు అశ్వాలతో అక్కడే నిలబడిపోయారు. మిగిలిన వారందరూ తమ ఆయుధాలను భుజాల మీద వేసుకొని బంగ్లా వైపు వస్తున్నారు.

ఆకాశం మధ్య వున్న అర్ధచంద్రుడి మసక వెలుగు పడి డల్గా మెరుస్తున్నాయి ఆ ఆయుధాలు. అత్యంత ఆధునికమైన హైపవర్ రైఫిల్స్ అవి.

బంగ్లాకు వంద గజాల దూరంలోకి వచ్చారా వ్యక్తులు. కిటికీ దగ్గిర్నంచి వెనక్కు జరిగాడు ఖాఖాన్. వేగంగా కొట్టుకోవటం ప్రారంభించాయి అతని గుండెలు.

గబగబా పోయి తన మంచం తలగడ వైపు వున్న గోడమీది షాట్ గన్ ను క్రిందికి దించాడు. దాన్ని ఓవెన్ చేసి అక్కడే అలమరాలో వున్న రెండు తూటాలను బారెల్స్ లోకి తోశాడు. గన్ క్లోజ్ చేస్తున్న శబ్దం అతని భార్యకు నిద్రాభంగాన్ని కలిగించింది.

"సూసీ... తెరీవా రాక్షసులు పాత పగలను తీర్చుకునేటందుకు వచ్చారు..." ముఖద్వారం వైపు అడుగులు వేస్తూ ఆమెతో అన్నాడు ఖాఖాన్.

ముఖంలో ఎటువంటి భావాలను కనిపించనీయకుండా, మంచం దిగింది సూసీ. గోడమీదేవున్న మరో షాట్ గన్ ని అందుకొని తూటాలు ఎక్కించింది.

బంగ్లా ముందు నిలబడ్డారు... అశ్వాల మీద వచ్చిన వారందరూ.

"ఖాఖాన్: బయటికి రా ఖాఖాన్!!!" బంగ్లా పై కప్పు లేచిపోయేటట్లు అరిచాడు వారిలో ఒక వ్యక్తి.

షాట్ గన్ ని కుడిచేతిలో వుంచుకొని ఎడమ చేత్తో తలుపులు తెరిచాడు ఖాఖాన్.

"సూసీ... పిల్లల్ని బయటికి పంపించు... ఎటు పోయి ఎటువస్తుందో చెప్పలేను. మన సేవకులు లేని సమయాన్ని చూసి వచ్చారు వీళ్ళు.

మాటలతో వెనక్కి పోరు..." భుజం మీది నుంచి భార్యను పొచ్చరించి బంగ్లా ముందు భాగం అడుగుపెట్టాడు.

దడ దడ లాడుతున్న గుండెలతో పోయి టెమూను లేపింది సూసీ.

"టెమూ, మన యింటిని శత్రువులు చుట్టు ముట్టారు. నేను, మీ నాన్న వారిని ఎదిరించి వెనక్కు తరిమేస్తాం. అంత వరకూ నువ్వు చెల్లాయిని వెంటబెట్టుకొని నది వడ్డున కూర్చో. ఎవరికీ కనిపించకుండా మన యింటి వెనుక వున్న చెట్ల గుంపు మధ్య నుంచి వెళ్ళండి..." అంటూ ఒక మూలగా వున్న టేబిల్ వైపు నడిచిందామె.

లులూను నిద్ర లేపుతున్నాడు టెమూ. ఆమె 'అమ్మా' అని పెద్దగా పిలవబోతుంటే నోటిమీద వేలు వుంచి మాట్లాడ వద్దని సైగ చేస్తున్నాడు.

అన్న చెపితే ఏపని అయినా చేసేస్తుంది లులూ. పెద్దపెద్ద కాటుక కళ్ళను మరింత పెద్దవి చేసి, ఆశ్చర్యంగా తన తల్లివైపు చూసింది.

టేబిల్ మీద వున్న లెటర్ పాడ్ అందుకొని ఏదో వ్రాస్తున్నది ఆమె. అర నిమిషంలో ఆ పని ముగించి టెమూను దగ్గరికి పిలిచింది.

"మీ కోసం నేను, నాన్న యిద్దరం వచ్చేదాకా, నది వడ్డును వదిలి యిటువైపు రాకండి. ఇక్కడ ఏం జరిగినా సరే మీరు చూడనట్లే ప్రవర్తించండి" అంటూ ఇంక్ చేసిన కాగితాన్ని చించి ఒక కవర్లో యిన్సర్ట్ చేసి టెమూ జేబులో పెట్టింది.

"ఖాఖాన్! ఇంతకాలం శక్తి లేని వాళ్ళలా కొండలు గుట్టలు పట్టుకొని తిరిగి ప్రాణాలు నిలుపుకున్నాం. మా తండ్రిని జైలుకు పంపించి, మా

వంశానికి తీరని అపకీర్తిని ఆపాదించావ్ నువ్వు. ఈ తెరీవా వంశానికి మాయని మచ్చని అంటించావ్. ఈ రోజుతో అది తొలగిపోతుంది." పెద్దగా అరుస్తున్నారు బంగ్లా ముందు నిలబడిన వ్యక్తులు.

"పాండి... వెంటనే బంగ్లాను వదిలివెట్టి పాండి..." పిల్లల్ని హెచ్చరించింది సూసీ. లులూ చేయి పట్టుకొని వెనుక గదుల వైపు పరుగెత్తాడు టెమూ.

టేబిల్ కి ఆనించిన షాట్ గన్ ని అందుకొని ముందు గదిలోకి వచ్చింది సూసీ. ముఖ ద్వారానికి ఎదురుగా కుర్చీని లాక్కుని అందులో కూర్చున్నది.

ఉన్నట్లుండి ధన్ మని ప్రేలింది ఒక రైఫిల్. వెన్వెంటనే భయంకరంగా గర్జించింది మరొక తుపాకీ.

షాట్ గన్ మ్రోత అది. గుండెలను జలదరింపచేసే రెండు ఆర్తనాదాలు సూసీ చెవులను చేరాయి.

మరోసారి మ్రోగింది మొదటి రైఫిల్. సమాధానం యిచ్చింది షాట్ గన్. దాని ధ్వని గాలిలోకి ఎగిరి పోతుండగా, దబ్ మని బరువైన వస్తువేదో నేలమీద పడిన శబ్దం వినిపించింది.

తన భర్త నేల కూలిపోయినట్లు గ్రహించటానికి సూసీ ఎంతోసేపు వేచివుండాల్సిన అవసరం లేకపోయింది. తలుపుల్ని విరగదన్ని లోపలికి అడుగువెట్టారు నలుగురు దృఢకాయులు.

లోపలి ద్వారానికి అడ్డంగా- కూర్చుని వున్న సూసీని చూడగానే ఆశ్చర్యంతో ఎక్కడి వారక్కడ ఆగిపోయారు.

"ప్రాణానికి ప్రాణం బలిపుచ్చుకోవటమే కక్ష తీర్చుకోవటానికి అర్థం అని మీరు అనుకుంటే, నా భర్తను చంపిన మరుక్షణం మీ కక్ష తీరిపోయింది. మీరు వచ్చిన పని పూర్తి అంది. ఇక మర్యాదగా వెనక్కి తిరగండి" నిర్భయంగా, జంకూ గొంకూ లేకుండా అన్నది సూసీ.

"వాహ్! ఒక ఆడది!! అందమైన ఆడది!!!" వెదిమలను నాలుకతో తడుపుకుంటూ కామెంట్ చేశాడు ఒక దృఢకాయుడు.

"బంగ్లాలో వున్న వస్తువులన్నింటినీ మీరు పంచుకోండి...నాకు యీ పిట్టను వదిలిపెట్టండి..." అంటూ ముందుకు అడుగు వేశాడు రెండవ దృఢకాయుడు.

వళ్ళో వెట్టుకున్న పాట్ గన్ ని ఎత్తి ట్రిగ్గర్ నొక్కేసింది సూసీ.

గది గోడలకు తగిలి భీకరంగా ప్రతిధ్వనించింది దాని మ్రోత. నిప్పు రవ్వలను నలు దిక్కులకు వెదజల్లుతూ పోయి ఆ వ్యక్తి గుండెల్లో దిగబడింది మొదటి తూటా. కెవ్వున అరిచాడతను. గాలిలోకి ఎగిరి, గోడను గుద్దుకున్నాడు. అరుస్తుండగానే అనంత విశ్వంలోకి ఎగిరి పోయాయి అతని ప్రాణవాయువులు.

"ఇది ఆడది కాదు... దీన్ని యింత తేలికగా వదలకూడదు..." అని అరుస్తూ ఒక్కసారిగా ముందుకు దూకారు మిగిలిన వారందరూ.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

<http://kinige.com/kbook.php?id=491>